

tydning, idet den har en ikke-statsaner- kendt Arbejdsløshedskasse, der i de for- løbne 3 Aar, hvori den har virket aktivt, har udredet 9,000 Kr. i Arbejdsløsheds- understøttelse til Medlemmerne, og der er indenfor Faget en Arbejdsløshed af ca. 3 pCt. — Men lad det nu være; der var i hvert Fald et andet Moment, der burde have bevirket, at Ministeren henvendte sig til denne Organisation, nemlig dette, at allerede i 1903 fandt den daværende Indenrigsminister, Enevold Sørensen, sig foranlediget til, da Lærlingeloven kom for, at forespørge denne Organisation, og ved Behandlingen af Lukkeloven i Aaret 1907 var Organisationen ivrig paa Færde for at fremkomme med Udtalelser. Det er be- klageligt, at man ikke har henvendt sig til denne Forening, som man dog aabenbart har kendt, netop i Anledning af en Lov, der har Karakteren af en social Forsorgslov.

Under disse Omstændigheder har jeg selv søgt Oplysninger om, hvordan Loven har virket i de mellemliggende Aar, thi det er i denne Virkning, man i Virkeligheden maa søge en Revisions Berettigelse og Ka- rakter. Det Spørgsmaal, som det da først faldt mig ind at stille, var: Naar disse Med- hjælpere er saa lang Tid til Stede i Forret- ningslokalerne, kan der saa vides noget om, hvilken ekstraordinær Sygelighed eller Dødelighed de maaske er underkastet? Jeg henvendte mig til Statistisk Bureau for at faa noget at vide derom, men Resultatet var negativt, Bureauet vidste intet. — Maa jeg i denne Sammenhæng bemærke, at der er blevet rettet en Henvendelse, saa vidt jeg husker enten til Indenrigsministeren eller Handelsministeren, vistnok den sidste, om der ikke kunde fremskaffes en Statistik over de Forhold, hvorunder denne Arbejder- klasse lever, navnlig hvad Lønninger og Arbejdstid angaar. Og der er givet Tilsagn om en saadan Statistik. Statistisk Bureau har erklæret sig villigt til at fremkomme med en Statistik. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, som ved Be- handlingen af denne Sag glimrer ved sin Fraværelse, om han vil foranledige, at denne Statistik bliver udvidet til ogsaa at gælde den særlige Sygelighed og Dødelighed, som maaske kan paavises for denne Kreds af Arbejdere. — Jeg henvendte mig saa til Handelsstandens Sygekasse, men jeg maa sige, at det diskulperer stadig den højt- ærede Indenrigsminister, at mit Resultat atter blev negativt.

Jeg maatte da gaa en helt anden Vej og spørge: Hvordan er denne Lov overhovedet blevet overholdt? Jeg henvendte mig bl. a.

til Politidirektøren i København, og efter ved en personlig Samtale med ham at have faaet det Indtryk, at denne Lov frembød saa mange Rapporter, at Loven blev ret godt overholdt, fik jeg den næste Dag et Brev fra Politidirektøren, som jeg har hos mig som Dokument, hvoraf det viser sig, at det Antal Overtrædelser, som bliver paatalt ved den offentlige Politiret i Køben- havn, er ganske ringe. Det er for Aaret 1910 74 og for 1911 118. Efter det Kendskab, jeg har til disse Forhold, saadan som man praktisk som Borger kan have det, er jeg ikke i Tvivl om, at disse Tal ikke betyder Lovens energiske Overholdelse, men lige tværtimod det modsatte; de betyder, at der gøres saare lidt for at faa denne Lov overholdt. Heller ikke her fik jeg altsaa nogen virkelig fundamenteret Oplysning om, hvordan Loven havde virket fra dens Givelse til Dato.

Under disse Forhold er man nødt til at tage sine Oplysninger, som man kan faa dem, og disse Oplysninger maa man da dels søge ud af sin egen Erfaring, dels i paalidelige Mænds Vidnesbyrd, dels endelig gennem den Organisation, som nu en Gang eksisterer paa dette Omraade. Det er blot nogle enkelte, men, som jeg tror, typiske Oplysninger. Jeg skal give dem med al Varsomhed, men jeg mener, det er nød- vendigt at give dem for dog at faa et Billede af, hvorledes hele denne Sag foreligger. Det er ejendommeligt, at jeg stadig ikke ad nogen Vej har kunnet finde nogen Oplysning om Sygeligheden og Dødeligheden for denne Klasse Mennesker. Hvad derimod Lovens Overholdelse angaar, har jeg det Indtryk, at man dog nogenlunde kan danne sig et Billede deraf. Se, paa Forhaand kunde man jo være tilbøjelig til at tro, at denne Lov nemt vilde blive overholdt. Man skulde tro, at det vilde være en selvsagt Sag, at en Konkurrent, som lukker, melder en, som holder aabent. Men hele denne Betragtning lammes deraf, at lokalt set synes der at kunne gaa Slendrian i en hel Kreds af Men- nesker, saaledes at de allesammen i Fælles- skab holder aabent efter Kl. 8 om Aftenen. Denne Forhaandsbetragtning har altsaa ikke noget paa sig. Derimod er der en anden Forhaandsbetragtning, som tyder paa, at det ingenlunde er let at faa denne Lov overholdt. Det er den, at Publikum synes at have saare ringe Følelse for de vedkom- mende Medhjælpere. Jeg maa maaske her faa Lov til at pege paa et Par enkelte Eksempler. Det første er et ret isoleret Eksempel, som man daarligt kan komme frem med overfor Lovgivningsmagten, men